

ΤΑ ΜΠΑΛΩΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΓΚΑ

Από τον Γιάννη Α. Μυλόπουλο, καθηγητή ΑΠΘ

www.mylopoulos.gr

«Ωδινεν όρος και έτεκεν μυν» θα μπορούσε να είναι ο τίτλος της μακράς και επίπονης προσπάθειας που κατέβαλε η κυβέρνηση μέχρι να καταθέσει το περιλάλητο νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση. Μετά από τρία σχεδόν χρόνια συσκέψεων, εξαγγελιών και παλινωδιών, που κόστισαν όμως στα πανεπιστήμια σημαντικό τμήμα του χρόνου λειτουργίας τους, κατατίθεται τελικά ένα νομοθέτημα πολύ κατώτερο των προσδοκιών, αλλά και των σύγχρονων αναγκών.

Το σχέδιο νόμου-πλαisiού που παρουσιάστηκε πρόσφατα, στερείται ακαδημαϊκού οράματος και διάθεσης για εκσυγχρονιστικές αλλαγές, με αποτέλεσμα να μην απαντά στα μεγάλα προβλήματα του δημόσιου πανεπιστημίου. Αποτυγχάνει δηλαδή να αποτελέσει σύγχρονη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, καθώς οι προβλέψεις του δεν έχουν ούτε εκπαιδευτικό και πολύ περισσότερο ούτε μεταρρυθμιστικό χαρακτήρα. Πρόκειται στην πραγματικότητα για μια σειρά αποσπασματικών διευθετήσεων, μέσω τροπολογιών στον υπάρχοντα εδώ και μια εικοσιπενταετία νόμο-πλαίσιο.

Ποια αυτοδιοίκηση επιτυγχάνουν τα προβαλλόμενα ως μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή τετραετή αναπτυξιακά προγράμματα, όταν οι βασικές επιλογές που αφορούν στους διαθέσιμους πόρους, (χρηματοδότηση) και στις ανάγκες, (πλήθος εκπαιδευόμενων φοιτητών), εξακολουθούν να εξαρτώνται αποκλειστικά από τις αποφάσεις της εκάστοτε κυβέρνησης? Και για ποια ακαδημαϊκή αυτοτέλεια μιλάμε, όταν ακόμη και οι εσωτερικοί κανονισμοί των πανεπιστημίων, συντάσσονται σύμφωνα με πρότυπα που εκπονεί η κυβέρνηση? Η οποία μάλιστα εξακολουθεί, μόνη στον κόσμο, να διατηρεί το δικαίωμα να εγκρίνει αποφάσεις ακαδημαϊκών οργάνων? Και που βρίσκεται η αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, όταν ζητήματα καθαρά ακαδημαϊκά, που αφορούν από τα διδακτικά συγγράμματα και τον χρόνο φοίτησης, έως τα προαπαιτούμενα μαθήματα και τις εβδομάδες αναγκαίας διδασκαλίας, παραμένουν προνόμια της κεντρικής διοίκησης?

Εκτός κι αν θεωρηθεί ότι το ακαδημαϊκό άσυλο είναι το μεγάλο πρόβλημα της ανώτατης εκπαίδευσης σήμερα. Οπότε η προβλεπόμενη κατάργησή του, ταυτίζεται πράγματι, με μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Αν όμως είναι έτσι, τότε γιατί η κυβέρνηση κρύβει την αλήθεια, επιμένοντας ότι στο νέο νομοθέτημα, το άσυλο ενισχύεται?

Όταν η επικοινωνιακή τακτική μιας κυβέρνησης, συνίσταται στην παρουσίαση του πανεπιστημίου ως... παράγκας, τότε οι επεμβάσεις της σ' αυτό, μόνο με μπαλώματα μπορεί να μοιάζουν!